

Milí přátelé, bratři a sestry,

je důležité, jakým způsobem žijeme své životy? Je důležité, o čem naše životy svědčí? A jakou máme jako křesťané pověst? Dobrou, nebo naopak špatnou?

Četli jsme dva biblické texty. Ten první, starozákonní, mluví o **králi Šalomounovi**. Když se mu zjevil Hospodin, tak mu řekl: **Žádej, co ti mám dát**. A on si u Boha vyprosil **srdce moudré a vnímavé**, díky tomu, uměl dobře rozsuzovat složité spory a moudře spravovat Izraelské království. **Vybudoval chrám Hospodinův** a za jeho kralování země skutečně rozkvétala, bohatla a žila v míru. Díky tomu všemu, Šalomouna předcházela dobrá pověst široko daleko. Četli jsme, že **i královna ze Sáby uslyšela zprávu o tom, co Šalomoun vykonal pro Hospodinovo jméno, a přijela ho vyzkoušet hádankami**. Na vlastní oči se přišla přesvědčit, zda to, co o Šalomounovi slyšela, je pravda. A její poznatek? **Řekla králi: „Co jsem slyšela ve své zemi o tvém podnikání i o tvé moudrosti, je pravda. Nevěřila jsem těm slovům, dokud jsem nepřišla a nespátřila to na vlastní oči. A to mi nebyla sdělena ani polovina. Překonal jsi moudrosti a blahobytem pověst, kterou jsem slyšela.“** U Šalomouna můžeme vidět, že dobrá pověst, která ho předcházela, byla nejen pravdivá, ale dokonce překonala očekávání. Z tohoto příběhu můžeme vnímat také určitou podobnost s Božím královstvím. Kristus je moudrý Král králů. **Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje**. O Kristově kralování čteme např. u proroka Daniela: **Jeho vladařská moc je moc věčná, která nepomine, a jeho království nebude zničeno**. A v knize Zjevení máme dost informací, jaké to bude v nebi. **Bude tam řeka živé vody jako křišťál, stromoví života nesoucí ovoce 12x do roka, noci tam nebude, a nebude potřeba světlo lampy, Hospodin sám bude tím světlem**. To, co slyšíme o Nebeském království, ale mnohokrát předčí pověst, která jej předchází. Jak píše Pavel v listu do Korintu: **Nyní vidíme jako v zrcadle, jen v hádance, potom však uzříme tváří v tvář. Nyní poznávám částečně, ale potom poznám plně, jako Bůh zná mne**. A taky, **až přijde plnost, tehdy to, co je částečné, bude překonáno**. Podobně tedy jako se přesvědčila královna ze Sáby, i my se přesvědčíme, že to, co jen slyšíme, nebo zakoušíme zčásti, bude nadmíru překonáno a my budeme z toho uchvácení. Avšak spatříme a zakusíme to, co nám ani na mysl nepřijde? Písmo nás učí, že pouze za předpokladu, že zůstaneme věrni Pánu Ježíši. A stejně jako královna ze Sáby se vydala na cestu, aby se sama přesvědčila, i my máme být vydáni k cestě víry a následování Pána Ježíše až do Božího království. A tak každého Pán Ježíš k sobě volá slovy: **Pojď a přesvědč se sám! Nezůstávej jen u toho, že slyšíš dobrou pověst o Pánu Ježíši. Nýbrž, pojď a přesvědč se sám!**

Stejně tak se, bratři a sestry, šli přesvědčit na vlastní oči ti, kteří slyšeli o Pánu Ježíši za jeho působení na zemi. Četli jsme, že **Ježíš chodil po celé Galileji, učil v synagógách, kázal evangelium království Božího a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu v lidu. A pověst o něm se roznesla po celé Sýrii**; Pověst se roznesla. Pověst je mnohdy rychlejší, než sám dotyčný. Od úst k ústům jde zpráva velmi rychle. A v dnešní internetové době o to více. Celý svět se rychle dozví, kde se něco šustne a jakou kdo má pověst. Samozřejmě je zde otázka, zda je to úplně dobře. Možná jste slyšeli zprávu, že provozovatel Facebooku Mark Zuckerberg pohrozil Evropě kvůli námitce o ochraně dat, že facebook Evropě vypne. A reakce? Jedna mě příjemně překvapila. **Víš co, Marku, tak si ho klidně vypni. Bez facebooku nezhynu. Spíše to bude úleva**. Ano, média, internet, facebook, to není pravý život. To nepřináší spásu. Naopak dějiny spásy, evangelium Ježíše Krista a zakládání sborů prvotní církve se dělo pouze od úst k ústům a jakou to mělo a má i dnes obrovskou sílu! Je potřeba ovšem evangelium hlásat a šířit, všemi možnými způsoby. Nicméně ať už slyšíme pozvání k následování Pána Ježíše z kazatelny, z televize, nebo od přítele, ať už si o něm přečteme z knihy, nebo z internetu, to je úplně jedno. Nepomůže to tomu, kdo neuvěří v Ježíše jako svého Pána a Spasitele a nerozhodne se svěřit Mu svůj život v modlitbě. Nepomůže to tomu, kdo k Ježíši sám nepřijde.

Tehdy, ať už v Galileji, nebo v Sýrii, **přinášeli k Němu všechny nemocné, postižené rozličnými neduhy a trápením, posedlé, náměsíčné, ochrnuté, a uzdravoval je**. Ti, kteří k Ježíši přišli, nebo byli dovedeni či doneseni, byli Ježíšem uzdraveni. V té zprávě se ale nepíše o těch, kteří tehdy nepřišli. O těch, kteří neměli zájem. Možná tam nikdo takový nebyl, byli tam

ovšem ti, kteří Ježíšem pohrdali, kteří nepřišli, protože nevěřili a tak nebyli uzdraveni a vysvobozeni. Ti se tak do radostné zprávy evangelia nevešli, protože do Božího království nevešli a skončili v propadlišti dějin. Ne tak ti, o kterých dále čteme, že jej následovali. **A velké zástupy z Galileje, Desítměstí, z Jeruzaléma, Judska i ze Zajordání ho následovaly.**

Milí přátelé, mluvili jsme o dobré pověsti krále Šalomouna a o tom, jakou pověst měl tehdy Pán Ježíš. Dnes je ale také a především důležité, jakou pověst má Boží království tady v Růžďce? A jak daleko se pověst o našem sboru roznesla? A je důležité jakou pověst má vůbec církev v naší zemi? Ať už ta evangelická, anebo ta obecná? A je důležité, jakou pověst máš ty sám osobně, tvá rodina?

Růždecký sbor má stále dobrou pověst za hranicemi sboru. To je jistě chvályhodné, ale nemělo by nás to ukolébat. Co tedy můžeme dělat pro to, abychom si dobrou pověst nejenom udrželi, ale třeba taky předčili očekávání? Anebo je třeba si položit otázku jinak? Neztratili jsme již mnohé z té dobré pověsti? Někdy je to s tou pověstí tak, že se dlouhé roky drží v mínění těch vzdálených, ale realita už je přitom jiná. A taky naopak. Když je někde pošramocená pověst, tak se dlouho dlouho buduje zpátky ta dobrá pověst. Začíná to ale opravdovostí.

Díky všelijakým skandálům a morálním pochybení má obecná církev nejen v naší zemi velmi pošramocenou pověst. To jistě není dobré svědectví o Pánu Ježíši Kristu. **Sůl, která pozbyla slanost.** Špatná pověst spíše lidi odrazuje, než aby je přitáhla. Kde tedy začít s nápravou? Vždycky, a na to pamatujme, u sebe samého.

A proto je potřeba neustále zkoumat sám sebe. **Jsem horký, studený, anebo vlažný? Že jsi vlažný, nesnesu tě v ústech, praví Pán.** A skutečně, vlažná voda moc nechutná. Každý sám si polož otázku, jak na tom jsi. Ale nejen to. Jaká jde pověst o tobě? Co se o tobě říká? Jaký jsi člověk? A souvisí pověst a mínění druhých o tobě s tvým poctivým nebo horlivým křesťanstvím, anebo s tvou povahou či selháváním? Co se o tobě říká? Jsi *nafrněná, nafrněná, egoistická*, jak zpívá herečka Bára Poláková? Anebo paličatý, výbušný, anebo naopak pokorná, laskavá a milosrdný? A to co se říká, je skutečně pravda? Nebo je to jen nějaká iluze, kterou vytváříš?

Když se podíváme kolem sebe, tak jistě každý z nás může mít určitý úsudek o těch druhých. Někdo může mít pověst rváče, druhý opilce, další naopak, že pečce výborné koláče, vzorně vychovává své děti, pověst laskavé rodiny. Každý z nás něco vidíme a vnímáme. Ale právě proto, že takto vnímáme nějak ty druhé okolo nás, je potřeba mít na mysli, že druzí zase podobně mohou vnímat nás. Jak nás tedy vnímají? Zkus se každý sám podívat na sebe očima těch druhých. Někdy je jistě dobrá i zpětná vazba, byť může být i nepříjemná. Vezmeme-li jí ale od druhého vážně, může nás to posunout blíže ke Kristovu charakteru. Když vznikla po Letnicích první církev, která se scházela po domech, tak o ní čteme v knize Skutků: **Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdce. Chválili Boha a byli všemu lidu milí.** A přitom mezi nimi byli mnozí, které předtím předcházela špatná pověst. Byli mezi nimi podvodní a nelítostní celníci a také nevěstky. Ale to, že najednou byli všemu lidu milí, svědčí o jejich proměně. O jejich obrácení. Oni využili novou šanci, neboť Ježíš přijímal právě ty s pošramocenou pověstí. Jejich pověst se ale v Kristu změnila. A i díky tomuto svědectví, přicházeli ke Kristu další lidé. **A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse.**

Jako křesťané si ale musíme uvědomit, že na tomto světě jsou i lidé, kteří křesťany nesnáší, nebo je dokonce pronásledují. A můžeme se setkat s podobnými věcmi, o kterých psal už apoštol Pavel: **Procházíme slávou i pohanou, zlou i dobrou pověstí; mají nás za svůdce, a přece mluvíme pravdu;** Nejlepší zpětnou vazbu proto najdeme v Božím slovu. A tam se píše, že jako křesťané máme usilovat o to mít dobrou pověst. Apoštol Pavel píše Filipským i nám: **Konečně, bratří, přemýšlejte o všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu.** Takoví tedy usilujme být, abychom svými životy vzdávali Pánu čest a byli tak dobrými svědky těm, kteří ještě nejsou zachráněni v Kristu. Amen. Píseň modlitba

Slovo poslání: 1. Petrův 2, 11-17

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen píseň 418